

sygn. akt *III RC 211/22*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 8 marca 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant stażysta Kinga Polak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2023r. w K. sprawy

z powództwa małoletniego K. K.

reprezentowanego przez M. I.

przeciwko A. K.

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanego A. K. na rzecz małoletniego K. K. ur. (...) w kwocie po 400 (czterysta) złotych miesięcznie płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk jego matki M. I. z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 25 października 2022 roku.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie **I** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Hubert Wnorowski

UZASADNIENIE

M. I. działając w imieniu małoletniego powoda K. K. wniosła o zasądzenie alimentów od pozwanego A. K. na rzecz syna w kwocie po 1500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że od lipca 2022r. pozwany nie łoży na utrzymanie małoletniego powoda. Podniosła, że małoletni jest uczniem szkoły średniej o profilu sportowym. W dni nauki szkolnej zamieszkuje w internacie. Podstawowe koszty utrzymania małoletniego określiła na kwotę ok. 1900 zł miesięcznie. Podała, że obecnie zarabia ok. 2320 zł miesięcznie i samodzielnie nie jest w stanie zaspokoić wszelkich potrzeb małoletniego syna (k. 3-5).

A. K. w odpowiedzi na pozew domagał się oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu podał, że czynnie uczestniczy w wychowaniu małoletniego syna, który przebywa u niego w co drugi weekend miesiąca. Dotychczas dobrowolnie łożył na utrzymanie syna kwotę 300 zł miesięcznie. Obecnie daje synu kieszonkowe w kwocie 400 zł miesięcznie oraz pokrywa koszty związane zakupem synowi odzieży i obuwia, dokłada się do kosztów wyjazdów na obozy sportowe (k. 44-45).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni powód K. K. urodził się (...), jest synem pochodzącym z nieformalnego związku (...). Obecnie ma 15 lat, uczęszcza do szkoły średniej w E., jest w klasie o profilu sportowym. W dni nauki szkolnej zamieszkuje w internacie, weekendy spędza w domu lub u ojca.

Matka małoletniego powoda łoży na utrzymanie syna z własnego dochodu, który wynosi ok. 2300 zł miesięcznie. Podniosła, że koszty utrzymania syna, który jest w wieku szkolnym są znaczące. Obecna sytuacja majątkowa nie pozwala jej na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego syna.

Pozwany zamieszkuje wspólnie z konkubiną. Pracuje w Spółdzielni (...), gdzie zarabia 2363,56 zł netto miesięcznie. Pozwany łoży na utrzymanie syna przekazując mu kieszonkowe w wysokości 400 zł miesięcznie. Dodatkowo opłaca synowi rachunek za telefon, finansuje zakup odzieży i obuwia oraz dokłada się do kosztów wyjazdów syna na obozy sportowe.

Powyższy stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron (k. 249-250) oraz dokumenty i pisma złożone przez strony znajdujące się w aktach sprawy (k. 7-33, k. 37, k. 46-102, k. 115-157, k. 173-205, k. 214, k. 216-248).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom stron oraz uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w toku postępowania dokumenty, które zostały złożone przez strony, albowiem nie budziły one żadnych wątpliwości. Ponadto strony nie kwestionowały ich prawdziwości i wiarygodności.

Zgodnie z treścią art. 133§1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje treść art. 135§1 kro, czyli zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Bezsporne jest, że małoletni powód nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na jego utrzymanie.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie tj. do kwoty 400 zł miesięcznie.

Przede wszystkim wskazać należy, iż małoletni powód aktualnie pozostaje pod bieżącą pieczę matki, która to pokrywa większość kosztów jego utrzymania. Zachodzi zatem konieczność partycypowania w tych kosztach także ze strony drugiego rodzica tj. ojca małoletniego, który obowiązany jest do przyczyniania się do łożenia na utrzymanie dziecka adekwatnie do bieżących potrzeb dziecka.

Niewątpliwie koszty utrzymania małoletniego powoda, który obecnie jest dzieckiem w wieku szkolnym są znaczące, a uzyskiwany przez matkę dochód nie wystarcza na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb syna. Dlatego też, pozwany powinien realizować obowiązek alimentacyjny w wysokości odpowiadającej obecnym potrzebom dziecka.

Zdaniem Sądu, alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie pozwolą matce na zaspokojenie niezbędnych potrzeb małoletniego powoda i jest adekwatne do możliwości zarobkowych zadeklarowanych przez pozwanego.

Ustalając wysokość należnych małoletniemu alimentów, Sąd wziął pod uwagę udział pozwanego w wychowaniu małoletniego. Niewątpliwie pozwany aktywnie uczestniczy w opiece nad synem, utrzymuje kontrakty z synem w weekendy. Gdy małoletni przebywa u ojca ma zapewnioną stosowną opiekę, zorganizowany czas wolny. Pozwany stara się zapewnić synowi jak najlepsze warunki do wychowania i rozwoju, często wspiera syna dając tzw. kieszonkowe. Ponadto przelewa różne kwoty na indywidualne konto bankowe syna. Ustalone alimenty, zdaniem Sądu zapewnią

stabilizację matce w zakresie zabezpieczenia potrzeb małoletniego, których nie zapewni pozwany w procesie wychowawczym syna.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 133§1 kro zasądzono alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 400 zł miesięcznie, poczynając od 25 października 2022r. (pkt. I wyroku).

W pkt. II wyroku Sąd, powództwo w pozostałej części oddalił albowiem w toku postępowania ustalił, że żądana przez matkę małoletniego kwota 1500 zł alimentów miesięcznie jest nadmiernie wygórowana. Wprawdzie koszty utrzymania małoletniego powoda są znaczące. Niemniej jednak, alimenty w wysokości ustalonej przez Sąd w wysokim stopniu pokryją koszty związane z utrzymaniem i małoletniego i są adekwatne do obecnych możliwości zarobkowych pozwanego i jego udziału w wychowaniu syna.

Na podstawie art. 102 kpc, kierując się zasadą słuszności, Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (pkt. III wyroku).

W ocenie Sądu, pozwany w pierwszej kolejności powinien skupić się na realizacji obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna. Pozwany obecnie został zobowiązany do alimentów w wysokości poczynając od dnia wniesienia pozwu. Ponadto nieobciążanie pozwanego kosztami sądowymi, zdaniem Sądu nie będzie stanowiło znacznego uszczerbku dla Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. IV wyroku).

sędzia Hubert Wnorowski